

Dumnezeu vindecă și azi!

„Cum nu știi care este calea vântului, nici cum se fac oasele în pântecul femeii însărcinate, tot așa nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu care le face pe toate.”

(Proverbe 11:5)

Citind Sfinta Scriptură realizăm că ne lipsește capacitatea de a înțelege cu mintea noastră finită mintea infinită a lui Dumnezeu sau modul în care El intervine în viețile noastre.

În viața fiecăruia dintre noi vor fi perioade când circumstanțele nu au noimă, când Dumnezeu nu pare să poată fi înțeles, prin urmare și în viața mea a existat un astfel de moment.

Tânără soție, proaspăt mămică, viitorul se arăta unul bun până când am început să iau în greutate necontrolabil, iar în timpul nopții să rămân fără aer. Am mers la diverși medici, am făcut analize peste analize, iar rezultatul a fost copleșitor – *hipotiroidism, aluniță cancrinoasă, ovare polichistice, pietre la fiere, uterul o luase razna* – simțeam în interior ca o minge dură și dureroasă, *hernie ombilicală*, la toate degetele de la picioare aveam răni deschise și niciun tratament nu dădea roade.

Septembrie 2018: la treizeci de ani, adunasem o pungă de medicamente și multe programări pentru intervenții chirurgicale.

Când am ieșit din cabinetul de endocrinologie, am ales să merg pe jos, frământată de gândurile mele... Nu puteam să accept că voi fi dependentă toată viața de Euthyrox. Bulversată, cu zeci de întrebări... *Când? Cum s-a întâmplat ca dintr-un om perfect sănătos să mă transform atât de mult? Și, mai presus de asta, nu știa Domnul cât de mult iubeam să slujesc?”*

A urmat o perioadă de câteva luni în care simțeam că puterile mă părăsesc, crizele de fiere se înteteau, am refuzat să apelez la chirurg, deși mergeam pe călcâie pentru că mă dureau degetele. A avut loc prima intervenție de extirpare a aluniței, operația de fiere am amânat-o de trei ori, între timp continuam să merg la endocrinolog.

La începutul lunii **februarie 2019** ajunsesem să nu mai pot bea nici apă, mă hidratam cu perfuzii, pielea mea era de un portocaliu intens, stăteam doar în pat. Deși îmi era extrem de greu, eram sigură că El nu face niciodată nimic pentru a distruge credința, ci ne călăuzește prin perioade de testare toc-

mai pentru a cultiva acea credință și dependență de Dumnezeu.

Mă rugam împreună cu soțul, familia și chiar dacă Dumnezeu părea la mii de kilometri depărtare și nepăsător față de problemele mele, El era chiar lângă mine. Duhul Sfânt mă asigura, mă îndemna, spunea că în acea situație dificilă nu trebuia să acord o prea mare încredere sentimentelor, ci încredere în promisiunile Lui, prin care a spus că Se va îngriji de nevoile noastre după bogăția Sa, în slavă, în Isus Cristos (*Fil. 4:19*).

După ce am vorbit cu pastorul bisericii, am hotărât să mi se facă ungera în cadrul slujbei. În timp ce slujitorii împreună cu frații și surorile se rugau pentru mine, simțeam la nivelul abdomenului înțepături ca ale unor ace de mașini de cusut. A fost înălțător să văd o biserică întreagă rugându-se pentru mine într-un duh, plângând și implorând mila Tatălui. E minunat să ai oameni care să simtă cu tine! Celor mai mulți credincioși li se va îngădui să treacă prin văi emoționale și spirituale care au rolul de a le testa credința în creuzetul focului. De ce? Pentru că din credință Domnul face prioritate.

Dumnezeul grandios al Universului, care are toată măreția și puterea, nu a fost prea ocupat ca să asculte rugăciunea înălțată pentru mine și a răspuns cu promptitudine!

Odată ajunsă acasă nu mai aveam dureri abdominale, am putut să îmi țin fetița în brațe – pentru prima dată în șase luni! –, m-am încheiat singură la șireturi, nu a mai fost nevoie de colecistectomie și nici crize nu am mai avut, nu a mai fost necesară o altă intervenție la alunițe, am putut să merg ca un om normal! În urma analizelor, medicul a

MĂRTURIE

hotărât că nu mai e necesar să iau tratament pentru glandă, analizele indicând că totul este perfect.

Dacă am înțelege cu adevărat măreția Dumnezeului nostru și profunzimea cu care ne iubește, altfel am accepta momentele când El sfidează logica noastră. Situațiile dificile ale vieții sunt oportunități de creștere a credinței noastre.

Noi îl slujim pe Domnul nu pentru că ne împlinește dorințele, ci pentru că I-am încredințat înțâietatea în viețile noastre, acum înțelegem în parte, dar în *Acea Zi* vom cunoaște deplin.

Aleg astăzi să vestesc lucrările Lui mari și să pun în slujba Lui sănătatea, resursele materiale și financiare, tinerețea, energia, darurile și talentele. Nu pot decât să îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce este și sunt veșnic recunoscătoare pentru ceea ce a făcut pentru mine!

„Iubește-mă, Isuse, cu dragostea Ta sfântă Când e durerea grea și inima mi-e frântă, Chiar de suspin adesea, mă ia pe brațul Tău Și mâna Ta străpunsă îmi fie scutul meu, Că dincolo de toate, dureri de suferință, Cu Tine, doar cu Tine, Isuse, am biruință.”

DOHOTARU-BRANEA RAMONA,
32 de ani, Templul Pentecostal Galați